

וראה, כל מה שנענשה מפירה זו - בשבייל לטהר, ולא לקדש. והוא על גב שנתקנה לטגן, הוא לא שוחט ולא שורף, בשבייל שלא ימצא דין בצדון, וכל שפן אחרן, שהוא בדרגה יותר משלמת, ולא איריך להמציא שם ולהזדמן לשם.

פרה זו, כיון שנענשה אפר, ציריך לרוק בה עץ ארז ואזוב ושני תולעת, והרי אלה נאמרו. ואסף איש טהור, ולא קדווש. והנים מחוץ למבחן במקום טהור, שהרי טהור לא נקרא אלא

מציד שemptema בהתחלה.

סוד הפל, זה שפטותם למי נדה חטאת היא. משום שבפל דיןיהם המחייבים וכל אלו שבאים מצד הטעמה, בשינויים מצד אחר ויושבים בדין, כמו שנאמר יעשה לך מלאה דם הדשנה מחלב, אז בולם מתחזרים ומסתלקים ושווים בעולם. כיון שעווים מעשה זה שלטמה, וכל הדין הזה במקום זה של פרה זו, וחורקים עליה עץ ארז גנו, אז נחלש חם, ובכל מקומ ששוורים נשברים ונחלשים ובורחים ממש, שהרי חם נהאה כמו זה לגיביהם, וזה לא שורדים באדם, והוא נטהר.

ועל זה נקראים מי נדה, מים לטהר. בשעהולם שרווי בדין הצד הטעמה מתחפשט בעולם, פאן נכללים כל מיניהם של טמאה וככל מיini טהרה, ומשום זה טמאה וטהרה כלל עליון בתורה, ובארוחה החברים. אמר רבי שמיעון, אלעזר, עשית שלא

יאמרו החברים דבר אחריך. פתח ובי שמעון ואמר, (תהלים כד) המשלח מעינים בנחלים וגנו. ישקו כל מיתו שדי וגנו. פסוקים אלו אמרם דוד מלך ברוית

שדי וגנו. הני קראי דוד מלכא ברוחא קדיישא אמרן, ואית לאסתפקלא

כל עובדי בשבע. תא חיזי, כל מי דאתבעיד מהאי פרה, בגין לדכאה, ולא לקדשא, ואף על גב דאתהייב לטגן, הוא לא שחית ולא שריף, בגין דלא ישתחה דין בסטרוי, וככל שפן אהרן דאייו בדרגא שלים יתיר, דלא בעי לאשתפה פמן, ולא זדמנא פמן.

האי פרה, כיון דאתבעיד אפר, בעי למשדי ביה עץ ארז, ואזוב, ושני תולעת, והא אלין אתמורו. ואסף איש טהור, ולא קדווש. והנימ מחוץ למבחן במקום טהור, דהא טהור לא אקריר, אלא מן סטרא דמסא בקדמייתא. רזא דכלא, האי דכתיב למי נדה חטאת היא, בגין דבל בגין תפאין, וכל איןון דאותו מסטרא דמסא בא, בד אידיו ינקא מסטרא אחרא, ויתיבת בדין, כמה דעת אמר יעשה לך מלאה דם הדשנה מחלב. בדין כלחו מתעריף ומלאה דם הדשנה מחלב. בדין כלחו מתעריף ומסתלקין ושראן בעלם. בגין דעבדי הא עובדא דלפתא, וכל הא דין באתר דא דhai פרה, ורמאן עליה עין (דף קפ"א ע"א) ארז וגנו. בדין אתחלש חילא דלהון, ובכל אחר דשראן אתברוי ואתחלשו וערקין מגיה, דהאי חילא דלהון אתחיזי בגונא דא לגיביהו, בדין לא שראן בבר נש, ואתדיבי.

על דא אתקרי מי נדה, מי לדכאה. בד עלמא שארי בדין, וסטרא מסא בא אתפשט בעלם, הכא אתפלילן כל זינין מסא בא, וכל זיני דכי, ובגין בד תומאה וטהרה, כלל לא עלאה דאוריתא, ואוקמוה חבריא. אמר רבי שמעון, אלעזר, עבדת דלא חבריא. יימרין חבריא מלה אבטחה.

פתח רבי שמעון ואמר, (תהלים כד) המשלח מעינים בנחלים וגנו. ישקו כל מיתו